

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Ursache Petru

judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie și Cobzac Elena

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Dadu Mihail XXXXX, născut la XXXXX,
originar din s. XXXXX, r-nul XXXXX,
domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.04.2014– 06.04.2015;

Instanța de apel: 28.04.2015 – 23.12.2015;

Instanța de recurs: 10.02.2016– 12.04.2016;

Instanța de apel: 19.05.2016-13.09.2017;

Instanța de recurs: 27.11.2017-20.03.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 06 aprilie 2015, Dadu Mihail a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, la cererea lui Morgun Nicolae de pretindere prin extorcare a 3000 euro și primirea sumei de 1500 dolari SUA, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Dadu Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 324 alin. (4) Cod penal pe faptul pretinderii, acceptării și primirii a 2000 lei de la Musteațe Ion, cu amendă în mărime de 1000 u.c. (20000 lei) cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de procuror pe un termen de un an.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că activând în baza ordinului Procuraturii Generale al Republicii Moldova nr. 500-p din 29 mai 2008 în funcția de procuror în Procuratura raionului Florești, fiind conform art. 123 alin. (2) Cod penal persoană cu înaltă funcție de răspundere și din 03.02.2012

potrivit modificărilor la art. 123 alin. (3) Cod penal / în redacția Legii nr. 245 din 02.12.2011, în vigoare din 03.02.2012/ persoană cu funcție de demnitate publică, folosind intenționat situația de serviciu, acționând contrar prevederilor art. 54 lit. „a, b” al Legii cu privire la Procuratură nr. 294-XVI din 25.12.2008 prin care procurorul este obligat să îndeplinească obligațiunile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și Legile Republicii Moldova, să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau compromite titlu de procuror, a pretins prin extorcare, acceptat și primit, personal, deținând funcția de procuror în Procuratura raionului Florești și fiind persoană cu funcție de demnitate publică, bani în sumă de 2000 lei, ce nu i s-au convenit, pentru sine de la Musteațe Ion promițându-i acestuia pentru a îndeplini sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale în împrejurările:

Dadu Mihail pe perioada anului 2013 a primit spre examinare în ordinea art. 290 Cod de procedură penală cauza penală nr. 2012380300 pornită la 05.09.2012 în baza art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal pe faptul sustragerii pe ascuns de Musteațe Ion a bunurilor cet. Crețu Eugenia. Pe cauza dată de partea vătămată Crețu Eugenia și învinuitul Musteațe Ion au fost înaintate cereri privind încetarea urmăririi penale pe motivul împăcării părților. Stabilind temeinicia soluției procesuale solicitate care era favorabilă pentru Musteațe Ion, la 13.12.2013 Dadu Mihail a decis să înceteze urmărirea penală în privința ultimului pe cazul specificat și să obțină în legătură cu adoptarea acesteia, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, beneficii ce nu i se cuveneau și în biroul de serviciu din incinta Procuraturii raionului Florești, amplasată în or. Florești, str. Alexei Brînză, 15, emițând la aceiași dată ordonanța de încetare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2012380300 pornite împotriva lui Musteațe Ion, a pretins prin extorcare de la acesta bani în sumă 2000 lei, oferindu-i termen pentru transmiterea banilor până la 16.12.2013.

Ulterior, la 13.01.2013, procurorul Dadu Mihail în biroul său de serviciu a eliberat lui Musteațe Ion copia neautentificată de pe ordonanța din 13.12.2013 privind încetarea urmăririi penale în privința acestuia, continuând să pretindă de la acesta suma de bani convenită anterior. Astfel, la 15.01.2014, în jurul orei 14.10 minute, procurorul Dadu Mihail în biroul său de serviciu a eliberat lui Ion Musteațe copia autenticată a ordonanței din 13.12.2013 privind încetarea urmăririi penale în privința lui Musteațe Ion, a acceptat și primit de la ultimul banii preinși în sumă de 2000 lei.

Tot lui Dadu Mihail, i-a fost înaintată învinuire în corupere pasivă prin extorcare a 3000 EURO și primire a 1500 dolari USD de la Morgun Nicolai în împrejurările:

Dadu Mihail a fost învinuit în faptul că, activând în funcția nominalizată și fiind persoană cu de demnitate publică, investit în virtutea funcției deținute cu atribuții de conducere a urmăririi penale în cauza penală cu nr. 2011380398 pornită la 04.10.2011 în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la cererea cet. Liubovi Morgun pe faptul violenței în familie comisă de către Morgun Nicolai și

conștientizând faptul că infracțiunea de comiterea căreia se bănuia Morgun Nicolai prevede o pedeapsă cu închisoare de până la 2 ani și victima indica direct că anume acesta a comis infracțiunea, respectiv exista un motiv legal pentru al reține în temeiul art. 166 Cod de procedură și înainta în instanța de judecată un demers privind aplicarea arestului preventiv, a decis să obțină în legătură cu executarea atribuțiilor de serviciu, beneficii ce nu i se cuvin. În continuare, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, în perioada noiembrie 2011-decembrie 2011, în biroul său de serviciu din incinta procuraturii raionului Florești, sub pretextul de-a nu-l reține în temeiul art. 166 Cod de procedură penală precum și înainta în instanța de judecată un demers privind aplicarea arestului preventiv, a pretins prin extorcare de la Morgun Nicolai mijloace bănești în sumă 3000 EURO. Ulterior într-una din zilele perioadei de 20-30 decembrie 2011, Dadu Mihail în biroul său de serviciu din incinta Procuraturii raionului Florești a acceptat și primit de la Morgun Nicolai doar o parte din mijloacele bănești pretinse și anume 1500 dolari USD, care potrivit cursului oficial mediu de schimb stabilit de Banca Națională la acea perioadă constituiau 17 640,3 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror și inculpatul Dadu Mihail:

3.1. Procurorul a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și recunoașterea lui Dadu Mihail vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal pe ambele capete de acuzare cu numirea unei pedepse cu închisoarea de 8 ani cu amendă în mărime de 3000 u.c. și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, transmiterea sumei de 2000 lei în contul statului;

3.2. Inculpatul Dadu Mihail a solicitat achitarea sa și pe episodul cu Musteațe Ion, invocând lipsa probelor de vinovăție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2015, apelul procurorului s-a respins ca fiind nefondat, apelul inculpatului Dadu Mihail a fost admis, inclusiv din alte motive, casată sentința, rejudecată cauză, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost achitat Dadu Mihail de la învinuirea în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pentru pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la Morgun Nicolae, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3), 275 pct. 3) Cod de procedură penală, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost încetat procesul penal în privința lui Dadu Mihail, învinuit în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pentru pretinderea, acceptarea și primirea a sumei de 2000 lei de la Musteațe Ion, în temeiul art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală pe motiv, că fapta acestuia constituie o contravenție.

A fost recunoscut Dadu Mihail vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 315 Cod contravențional.

A fost încetat procesul contravențional în privința lui Dadu Mihail pe art. 315 Cod contravențional în temeiul art. 30 alin.(1) și (2), 441 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și 461 Cod contravențional, din motivul intervenirii termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale.

5. În motivarea deciziei adoptate referitor la capătul de acuzare pretinderea, acceptarea și primirea sumei de 2000 lei de la Musteațe Ion, instanța de apel a constatat că:

Potrivit rechizitoriului Dadu Mihail este învinuit în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, adică corupere pasivă exprimată prin pretinderea, acceptarea și primirea personal a bunurilor ce nu i se cuvin de către o persoană cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, pentru faptul, că activând în baza ordinului Procuraturii Generale nr.500-p din 29.05.2008 în funcția de procuror în Procuratura raionului Florești, fiind conform art.123 alin.(2) Cod penal persoană cu înaltă funcție de răspundere și din 03.02.2012 potrivit modificărilor la art.123 alin.(3) Cod penal, persoană cu funcție de demnitate publică, folosind intenționat situația de serviciu, contrar prevederilor art. 54 lit. a), b) al Legii nr.294-XVI din 25.12.2008 cu privire la Procuratură prin care procurorul este obligat să îndeplinească obligațiunile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și Legile Republicii Moldova, să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau compromite titlu de procuror, din interese material, a pretins, acceptat și primit de la Musteațe Ion bunuri ce nu i se cuvin în următoarele circumstanțe.

Având spre examinare în ordinea art. 290 Cod de procedură penală cauza penală nr. 2012380300, pornită la 05.09.2012 în baza art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal pe faptul sustragerii pe ascuns de către numitul Musteațe Ion a bunurilor cet. Crețu Eugenia, studiind materialele cauzei penale și cererile înaintate de către partea vătămată și învinuitul Musteațe Ion privind încetarea urmăririi penale pe motivul împăcării părților și stabilind temeinicia soluției procesuale solicitate, conștientizând că această soluție procesuală îi este favorabilă numitului Musteațe Ion, la 13.12.2013, în biroul său de serviciu din Procuratura raionului Florești, situată în str. Alexei Brînză, 15, or. Florești, a decis să obțină în legătură cu adoptarea acesteia, deci în legătură cu executarea atribuțiilor de serviciu, beneficii ce nu i se cuvin.

În vederea realizării intenției sale infracționale, la 13.12.2013 în jurul orei 09.00 - 10.00, procurorul Dadu Mihail, în biroul de serviciu din incinta Procuraturii raionului Florești, amplasată în str. Alexei Brînză, 15, or. Florești, pentru emiterea ordonanței de încetare a urmăririi penale nr. 2012380300 pornite în privința lui Musteațe Ion, a pretins de la acesta bani în sumă de 2000 lei, oferindu-i termen pentru transmiterea banilor până la 16.12.2013.

La 16.12.2013, aproximativ la ora 16.42, în cadrul discuțiilor telefonice, procurorul Dadu Mihail, în mod repetat a pretins de la Musteațe Ion mijloacele bănești în sumă de 2000 lei, convenind că banii să-i fie transmiși atunci când acesta va dispune de ei.

Ulterior, la 13.01.2014, în biroul de serviciu din incinta Procuraturii raionului Florești, situate în str. Alexei Brînză, 15, or. Florești, procurorul Dadu Mihail a eliberat numitului Musteațe Ion copia neautenticată de pe ordonanța din 13.12.2013 privind încetarea urmăririi penale în privința acestuia, continuând să pretindă de la acesta suma de bani convenită anterior.

Astfel, la 15.01.2014 în jurul orei 14.10, întru realizarea intenției sale infracționale manifestată prin pretinderea și primirea bunurilor ce nu i se cuvin, procurorul Dadu Mihail, în biroul de serviciu din Procuratura raionului Florești, amplasată în str. Alexei Brînză, 15, or. Florești, pentru emiterea la 13.12.2013 ordonanței de încetare a urmăririi penale nr. 2012380300, a acceptat și primit de la Musteațe Ion banii pretinși în sumă de 2000 lei.

Instanța de apel a conchis că atât procurorul, cât și instanța de fond, la calificarea acțiunilor lui Dadu Mihail n-au ținut cont în deplină măsură de probatoriul administrat, circumstanțele concrete ale cazului și prevederile legale în acest sens, menționând că:

- recalificarea de la art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal la art. 324 alin. (4) Cod penal a fost făcută de către instanța de fond cu interpretarea eronată a legii penale, practicii judiciare și recomandărilor Plenului CSJ;

- calificarea după limitele remunerării ilicite se aplică indiferent de modalitatea normativă a faptei prejudiciabile (pretinderea, acceptarea, primirea, extorcarea) doar pentru elementele prevăzute la alin. (1) a art. 324 Cod penal;

- prin alin. (1) - (3) a art. 324 Cod penal au fost determinați mai mulți subiecți speciali (persoană publică, persoană publică străină, funcționar internațional, persoană cu funcție de demnitate publică);

- legislatorul, prin art. 324 alin. (4) Cod penal a stabilit limita remunerației ilicite de până la 100 u.c. doar pentru acțiunile (inacțiunile) și subiecții speciali indicați la alin. (1) al art. 324 Cod penal, dar nu și pentru ceilalți subiecți speciali indicați la alte aliniate ale articolului vizat.

O interpretare extensivă de aplicare a alin. (4) art. 324 Cod penal este inadmisibilă și poartă un caracter ilegal.

În final, Colegiul penal a reiterat că, recalificarea de la art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal la alin. (4) art. 324 Cod penal nu se admite. La descrierea circumstanțelor capătului dat de acuzare, instanța de fond a indicat greșit semnul de extorcare, acesta nefiind prezent în învinuirea din rechizitoriu, iar calificarea care a atribuit-o procurorul pe acest capăt de acuzare nu corespunde situației de fapt, de drept și nu s-a confirmat la judecarea cazului. Acțiunile lui Dadu Mihail pe acest episod au fost incorect calificate de procuror în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că nu s-au determinat și constatat juridic just corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile și semnele componenței de infracțiune prevăzute de norma penală invocând că:

- în procesul urmăririi penale procurorul și în procesul cercetării judecătorești, instanța, trebuie să stabilească caracterul și cercul atribuțiilor de

serviciu ale inculpatului, circumstanțele de fapt care evidențiază acțiunile persoanei cu funcție de demnitate publică, în raport cu atribuțiile de serviciu, scopul și/sau motivele acțiunii acesteia;

- potrivit art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, infracțiunea de corupere pasivă va exista atunci când îndeplinirea ori neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii sau grăbirea îndeplinirii acțiunii pentru care coruptul pretinde, acceptă, primește, extorcă remunerația ilicită face parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia sau este contrară acestor atribuții;

- este absolut obligatoriu ca remunerația ilicită să constituie un contra echivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în semnele: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia;

- acțiunea de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat își îndeplinește, nu-și îndeplinește, întârzie, grăbește acțiunile (inacțiunile) în exercitarea funcției sale;

- răspunderea penală pentru coruperea pasivă nu poate fi aplicată atunci când remunerația ilicită sunt pretinse, acceptate și primite după îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei cu funcție de demnitate publică, or, în acest caz va lipsi unul din semnele obligatorii ale componenței de corupere pasivă: scopul infracțiunii;

- chiar dacă persoana cu funcție de demnitate publică va primi remunerarea ilicită, ea nu o va primi pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu, pentru că acestea deja au fost îndeplinite (, neîndeplinite; întârziate; grăbite, obținute în dependență de caz);

- dacă remunerația ilicită nu reprezintă contra echivalentul conduitei pe care persoana cu funcție de demnitate publică se angajează să o aibă, cele comise nu vor alcătui elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 324 Cod penal;

- dacă în cazul pretinderii, acceptării, primirii sau extorcării remunerației ilicite ce nu i se cuvin, acțiunea care urma să o execute făptuitorul nu ținea de atribuțiile lui de serviciu, fapta nu poate fi calificată drept corupere pasivă.

Învinuirea din rechizitoriu nu conține clar ce acțiuni sau inacțiuni din obligațiile de serviciu au constituit motiv și scop pentru care a fost primită remunerația ilicită de Dadu Mihail.

Din materialele cauzei, instanța de apel a constatat că:

- procurorul Dadu Mihail a adoptat și semnat ordonanța de încetare a urmăririi penale la 13.12.2013;

- la 13.12.2013 urmărirea penală nr. 2012380300 care a fost pornită de SUP al CRP Florești la 05.09.2012 în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în cadrul căreia Musteațe Ion a fost pus sub învinuire în baza art. 186 alin. (2)

lit. d) Cod penal pentru faptul, că la 28.08.2012, aproximativ la orele 23:00, aflându-se în sat. Gura Unchitești, r-nul Florești, din interes material, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane și asigurându-se că acționează pe neobservate, fiind în gospodăria ce aparține cet. Crețu Eugenia, situate în același sat, intenționat, a sustras pe ascuns un laptop cu prețul de 5000 lei, pricinuindu-i o daună materială în proporții considerabile, a fost încetată din motivul că părțile sau împăcat și clasată cauza penală, cu înștiințarea persoanelor interesate;

- la 13.12.2013 procurorul Dadu Mihail a examinat în totalitate cazul penal, a adoptat și semnat decizia finală a lui, îndeplinindu-și acțiunile în exercitarea funcțiilor sale;

- la 13.01.2014 procurorul Dadu Mihail i-a înmânat lui Musteațe Ion copia ordonanței din 13.12.2013, realizând astfel și pct. 3 al ordonanței de încetare a urmăririi penale din 13.12.2013.

Din circumstanțele menționate instanța de apel a concluzionat că:

- procurorul Dadu Mihail la data de 13.01.2014 a realizat în mod complet obligațiunile sale procesuale de procuror prevăzute (soluționarea totală a cazului, cu adoptarea deciziei finale și înmânarea copiei acesteia persoanelor interesate) la art. 51 alin. (1) și 52 Cod de procedură penală;

- la materialele cauzei nu există un ansamblu de probe care să coroboreze și care să confirme faptul, că Dadu Mihail ar fi pretins, acceptat și primit bani de la Musteațe Ion până la 13.12.2013, dată când a fost adoptată și semnată ordonanța finală pe caz, precum nici până la 13.01.2014, dată când i-a fost eliberată lui Musteațe Ion și copia ordonanței respective;

- ștampila Procuraturii Florești cu stema de stat a Republicii Moldova se păstra la procurorul-șef al procuraturii Florești și era aplicată de acesta la necesitatea confirmării copiilor actelor emise de procurori;

- la 15.01.2014 când a fost primită de procurorul Dadu Mihail remunerarea ilicită de la Musteațe Ion, acesta nu mai avea de realizat îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, deoarece toate acțiunile din cadrul cauzei penale de învinuire a lui Musteațe Ion au fost realizate până la acea dată.

Aplicarea ștampilei pe copia ordonanței nu intra în obligațiunile de serviciu ale procurorului Dadu Mihail, așa cum o asemenea ștampilă nu era deținută potrivit ordinii stabilite de acesta, dar de procurorul-șef. Eliberarea copiilor după examinarea cauzelor sunt competențele lucrătorilor cancelariei procuraturii.

Totodată, instanța de apel a reiterat că circumstanțele cauzei cu probele administrate indică la faptul că, Dadu Mihail după ce a adoptat, semnat și înmânat lui Musteațe Ion copia ordonanței de încetare a urmăririi penale din 13.12.2013 a pretins, acceptat și primit personal de la acesta bani în sumă de 2000 lei, ce nu i se cuvin. Aceste fapte se confirmă prin declarațiile consecvente ale lui Musteațe Ion din cadrul urmăririi penale, care coroborează cu toate probele materiale scrise administrate pe caz, iar declarațiile lui Musteațe Ion

din cadrul ședinței instanței de apel s-au apreciat critic, deoarece sunt contrare probelor din dosarul penal, care prin coroborare reflectă realitatea obiectivă. La primirea banilor n-a fost realizat scopul de a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, așa cum asemenea acțiuni la momentul primirii banilor erau deja executate, de aceea se exclude infracțiunea prevăzută la art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Fapta dată nu poate fi reîncadrată la altă componentă de infracțiune.

Instanța de apel a reținut că, în lipsa scopului caracteristic infracțiunii de corupere pasivă și posibilității de reîncadrare a faptei la altă componentă de infracțiune, o asemenea faptă urmează a fi calificată conform art. 315 Cod contravențional, constituind primirea (luarea) în exercițiul funcției de recompensă nelegitimă, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Chiar dacă deja își realizase definitiv în cauza penală în privința lui Musteațe Ion atribuțiile de serviciu, Dadu Mihail n-a ezitat să pretindă, să accepte și să primească remunerația ilicită. În acest scop ultimul, după încheierea cazului (adoptarea, semnarea și înmânarea ordonanței), a menținut legătura cu Musteațe Ion, a purtat cu el convorbiri telefonice și verbale tet-a-tet, i-a creat dependență iluzorie față de dânsul. În ultimele convorbiri avute cu Musteațe Ion a făcut aluzii referitor la pretinderea și acceptarea remunerației ilicite, care în final a fost primită, fiind indicat și locul unde să fie puși banii și doar după aceasta i-a spus lui Musteațe Ion că totul este gata, normal. La primirea remunerației ilicite Dadu Mihail a folosit situația de serviciu, ce sa manifestat prin folosirea de către acesta a funcției sale de procuror în Procuratura Florești.

Astfel, instanța de apel a reținut ca fiind dovedită fapta inculpatului atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, care în speță îmbracă forma intenției directe și încadrează fapta în contravenție prevăzută la art. 315 Cod contravențional. În coroborare, probele administrate pas cu pas de procuror și cercetate în instanță a creat o situație clară a evenimentelor care sau desfășurat și au confirmat fără nici un dubiu, că Dadu Mihail a pretins, acceptat și primit suma de 2000 lei și a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta pentru facilitarea contravenției.

S-a demonstrat cu certitudine, că Dadu Mihail a acționat în interesul său și în detrimentul imaginii pozitive a organelor de procuratură pe care le reprezenta, precum și a interesului public, având scop de profit și obținând ca rezultat o remunerație ilegală.

Referitor la capătul de acuzare pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la Morgun Nicolai, Colegiul penal a reținut:

Organul de urmărire penală l-a pus sub învinuire pe Dadu Mihail pentru faptul, că activând în baza ordinului Procuraturii Generale nr.500-p din 29.05.2008 în funcția de procuror în Procuratura raionului Florești, fiind

conform art. 123 alin. (2) Cod penal persoană cu înaltă funcție de răspundere și din 03.02.2012 potrivit modificărilor la art. 123 alin. (3) Cod penal, persoană cu funcție de demnitate publică, folosind intenționat situația de serviciu, contra: prevederilor art. 54 lit. a), b) al Legii nr. 294-XVI din 25.12.2008 cu privire la Procuratură prin care procurorul este obligat să îndeplinească obligațiunile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și Legile Republicii Moldova, să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau compromite titlu de procuror, din intere: material, a pretins, acceptat și primit de la cet. Nicolai Morgun bunuri ce nu i se cuvin în următoarele circumstanțe.

Având în conducere cauza penală nr.2011380398, pornită la 04.10.2011 în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la cererea cet. Morgun Liubovi pe faptul violenței în familie comisă de către Morgun Nicolai și conștientizând faptul că infracțiunea de comiterea căreia se bănuia Morgun Nicolai prevede o pedeapsă cu închisoare de până la 2 ani și victima indică direct că anume acesta a comis infracțiunea, respectiv există un motiv legal pentru a-l reține în temeiul art. 166 Cod de procedură penală și înaintată în instanța de judecată un demers privind aplicarea arestului preventiv, a decis să obțină în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, beneficii ce nu i se cuvin.

În continuare, urmărind scopul primirii bunurilor ce nu i se cuvin, în perioada noiembrie 2011 - decembrie 2011, în biroul său de serviciu din incinta Procuraturii raionului Florești, situate în str. Alexei Brînză, 15, or. Florești, sub pretextul de a nu-l reține în temeiul art. 166 Cod de procedură penală pe un termen de 72 de ore, precum și pentru a nu înainta în instanța de judecată un demers privind aplicarea arestului preventiv, a pretins prin extorcare de la Morgun Nicolai mijloace bănești în sumă de 3000 Euro.

Ulterior, într-una din zilele perioadei de 20.12.2011 - 30.12.2011, în realizarea intențiilor sale infracționale, procurorul Dadu Mihail, în biroul de serviciu din incinta Procuraturii raionului Florești, situate în str. Alexei Brînză, 15, or. Florești, pentru a nu-l reține în temeiul art. 166 Cod de procedură penală și a nu înainta în instanța de judecată un demers privind aplicarea arestului preventiv, a primit prin extorcare de la cet. Nicolai Morgun doar o parte din mijloacele bănești anterior pretinse și anume 1500 dolari SUA, care potrivit cursului oficial mediu de schimb stabilit de Banca Națională la acea perioadă, constituia 17640,3 lei.

În baza acestor circumstanțe, organul de urmărire penală a considerat, că Dadu Mihail a comis corupere pasivă manifestată prin pretinderea și primirea prin extorcare a bunurilor ce nu i se cuvin de către o persoană cu funcție de demnitate publică pentru a nu îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale, infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că:

- apelul depus de procuror, este nefondat la acest capitol. Inculpatul n-a contestat acest capăt de acuzare, fiind de acord cu sentința de achitare, iar

instanța de fond pe acest capăt de acuzare a adoptat o sentință legală și întemeiată;

- din materialele cauzei rezultă, că Morgun Nicolai la data de 24.12.2013 s-a adresat Procuraturii Generale prin intermediul telefonului de încredere, invocând faptul extorcării și transmiterii lui Dadu Mihail a sumei de 1500 dolari SUA, iar la 23.01.2012 a semnat și un proces-verbal de primire a plângerii;

- învinuirea lui Dadu Mihail pe acest capăt de acuzare fiind întemeiată în mod exclusiv doar pe declarațiile lui Morgun Nicolai. Alte probe, care ar confirma faptul de pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la Morgun Nicolai de către Dadu Mihail lipsesc;

- în rechizitoriu, la acest capăt de învinuire, procurorul a făcut o analiză a declarațiilor lui Morgun Nicolai după propria convingere, care-i bazată în exclusivitate doar pe presupuneri, care nu coroborează veridic cu nici o probă, iar la judecarea cauzei în fond și apel procurorul n-a prezentat probe de învinuire în acest sens.

Studiind materialele cauzei, apelurile procurorului și al inculpatului Dadu Mihail, prevederile legale în acest sens, instanța de apel a ajuns la concluzia, că necesită a fi achitat Dadu Mihail de la învinuirea în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pentru pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la Morgun Nicolai, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3), 275 pct. 3) Cod de procedură penală, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, susținând în așa mod concluzia instanței de fond în această privință.

Referitor la apelul inculpatului Dadu Mihail, Colegiul penal a considerat că acesta nu este întemeiat și motivat sub aspectul achitării pe capătul de acuzare cu implicarea lui Musteațe Ion, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept expuse mai sus, respingându-i argumentele în acest sens, după cum urmează:

- argumentele lui Dadu Mihail pe care le-a expus în apel și susținut în ședința instanței de apel sunt neîntemeiate și contrare probelor administrate de procuror și cercetate de instanța de fond;

- probele administrate demonstrează pe deplin vinovăția lui Dadu Mihail în faptul de pretindere, acceptare și primire a sumei de 2000 lei în calitate de remunerație ilicită de la Musteațe Ion cu folosirea situației de serviciu și semnel contravenției prevăzute la art. 315 Cod contravențional și lipsa vinovăției pe capătul de acuzare de pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare sumei de 1500 dolari SUA de la Morgun Nicolai;

- probele cercetate sub toate aspectele, complet, obiectiv și examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt ale ambelor cazuri;

- inculpatul în apel a dat apreciere declarațiilor martorilor Trinchineț Ruslan, Musteațe Tatiana și Musteațe Ion, selectând doar unele aspecte din punct de vedere al apărării sale, fără a ține cont de analiza în ansamblu a declarațiilor acestora date în cadrul urmăririi penale și judecării cazului, prin

coroborarea lor și cu alte probe, care confirmă aspecte importante ale cazului de remunerație ilicită cu folosirea situației de serviciu și nicidecum nu atrag nulitate, nu s-a stabilit ca aceste persoane să fi fost constrânse de a face declarații. La toți le-a fost oferită posibilitatea de a citi declarații sale și a confirma prin înscris personal, precum și semnătură, veridicitatea lor, ceea ce rezultă din aceste acțiuni de urmărire penală;

- foaia de birou, raportul de expertiză nr. 23 din 23.01.2014, procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 16.01.2014, procesul-verbal de examinare din 08.04.2014 și anexele acestora, au fost obținute cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală și corespund prevederilor art. 93-101 Cod de procedură penală demascându-l pe inculpat în fapta dată de pretindere, acceptare și primire a sumei de bani respective de la Musteațe Ion;

- învinuirea a fost expusă în ordonanță și rechizitoriu, reflectându-se toate circumstanțele cazului și cuprinzând semnele faptei, pe care Colegiul penal a apreciat-o ca contravenție, iar alta ca fiind nedovedită, fiind adusă la cunoștința lui Dadu Mihail în modul stabilit de lege, în prezenta unui avocat. Dreptul la apărare împotriva acestei învinuiri la urmărirea penală, la judecarea în fond și apel a fost asigurat. Învinuirea face trimitere la probe legal administrate, fiind respectat și principiul prezumției nevinovăției;

- declarațiile lui Musteațe Ion, a martorilor, examinarea comunicărilor telefonice și comunicărilor interceptate creează o imagine clară, că Dadu Mihail a pretins, apoi a acceptat și primit banii în sumă de 2000 lei, fiind just stabilită fapta, doar că calificarea a fost greșit făcută de procuror și eronat modificată de instanța de fond;

- inculpatul în apelul său a descris interpretarea științifică și legală a noțiunilor de pretindere, acceptare și primire, dar fără a supune unei analize ample probele administrate pe caz care demonstrează contrariul celor afirmate de acesta;

- urmărirea penală a fost pornită în privința lui Dadu Mihail în modul prevăzut de Codul de procedură penală. Argumentele lui Dadu Mihail referitor la ilegalitatea pornirii urmăririi penale sunt în contradicție cu materialele cauzei și prevederile legale existente la acest capitol;

- examinând probele în ansamblu s-a conchis cert, că n-a existat nici o provocare. Ultima convorbire dintre Musteațe Ion și Dadu Mihail confirmă prezența semnelor contravenției, ultimul expunându-se în mod clar că favoarea nu-i gratis, iar mai apoi indicându-i și locul unde să pună banii. Esența acestei convorbiri în coroborare cu materialul probant indică la intenția lui Dadu Mihail de a primi totuși bani de la Musteațe Ion, chiar de și-a încheiat demult obligațiunile pe caz;

- solicitarea lui Dadu Mihail referitor la excluderea probelor obținute prin activități speciale de investigație nu poate fi admisă, deoarece acestea au fost executate în conformitate cu prevederile legale și anume ele demonstrează, de rând cu celelalte probe, vinovăția acestuia în comiterea faptei;

- sunt neîntemeiate și argumentele referitor la strămutarea ilegală a examinării cauzei penale, deținerea ilegală în arest preventiv și ilegalitatea probatoriului.

Totodată, instanța de apel a reiterat, că instanța de fond neîntemeiat a indicat sintagma prin extorcare la capătul de acuzare pretinderea, acceptarea și primirea sumei de 2000 lei de la Musteate Ion, așa cum în învinuirea din rechizitoriu aceasta nu-i indicată.

Versiunea inculpatului Dadu Mihail referitor la existența unor înțelegeri cu Musteate Ion referitor la rețetele medicale și eventuala lor transmitere, instanța de apel a apreciat-o critic, deoarece nici o probă administrată la etapa urmăririi penale și judecării în fond a cazului nu o susține, cu atât mai mult ultima discuție dintre acestea denotă contrariul. Modalitatea și esența ultimei lor convorbiri, care de fapt a fost înregistrată, confirmă pretinderea, acceptarea și primirea banilor, Dadu Mihail indicându-i și locul unde să-i pună și anume, în agendă.

Mai mult ca atât, între declarațiile lui Dadu Mihail și Musteate Ion sunt divergențe esențiale referitor la faptul care și cui trebuia să-i dea rețetele, fapt ce exclude ca fiind veridică asemenea versiune.

Referitor la apelul procurorului pe capătul de acuzare pretinderea, acceptarea și primirea sumei de 2000 lei de la Musteate Ion, instanța de apel l-a considerat întemeiat doar sub aspectul de fapt, dar nu și a calificării ca infracțiune, indicând la prezența componentei de contravenție, iar referitor la capătul de acuzare pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la Morgun Nicolae este neîntemeiat reieșind din circumstanțele de fapt și de drept expuse mai sus. În concluzie, ținând cont de motivarea expusă mai sus, apelul a fost respins.

Instanța de apel a menționat și faptul că, potrivit materialelor cauzei Dadu Mihail este căsătorit, crește, educă și întreține trei copii minori, la locul de trai este caracterizat pozitiv, ocupă funcția de procuror, este o persoană disciplinată, are cerințe mari față de sine și prieteni, este foarte comunicabil, dispune de calități sportive foarte bune, fiind premiat cu diplome, se bucură de autoritate bine meritată din partea prietenilor și concetățenilor, îi place munca în colectiv, permanent se implică în activități organizatorice, se caracterizează numai pozitiv și careva materiale negative la primărie și șeful de post n-au fost înregistrate.

La locul de muncă Dadu Mihail se caracterizează negativ, în special făcându-se referire la o sancțiune disciplinară aplicată în privința lui pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu. Circumstanțe agravante și atenuante n-au fost stabilite.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și inculpatul Dadu Mihail.

6.1. Procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- prin sentință, Dadu Mihail pe episodul Morgun N. a fost achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, astfel, instanța de apel, ajungând la concluzia corectitudinii soluției primei instanțe pe acest episod, urma să mențină dispozițiile instanței de fond fără modificări, fără să adopte o soluție nouă;

- vina inculpatului pe episodul Morgun N. o consideră dovedită prin declarațiile acestuia, care au fost lăsate fără apreciere și care se confirmă și prin probele administrate la dosar pe acest capăt de acuzare, ele indicând la intenția lui Dadu Mihail, modalitățile laturii obiective, locul și timpul comiterii infracțiunii;

- argumentele inculpatului, precum că nu a avut posibilitate legală de a-l reține pe Morgun Nicolai în cadrul urmăririi penale nr. 2011380398 pe un termen de 72 de ore și înainta un demers în instanța de judecată pentru aplicarea arestului preventiv, deoarece infracțiunea de comiterea căreia acesta era învinuit se atribuia celor ușoare, sunt neîntemeiate și contrare probelor legal administrate, or, infracțiunea imputată lui Morgun Nicolai (art. 201/1 alin. (1) Cod penal) prevede pedeapsa cu închisoare de până la 2 ani, iar potrivit art. 166 alin. (1) Cod de procedură penală organul de urmărire penală, în cazul dat procurorul, reieșind din prevederile art. 52 Cod de procedură penală are dreptul să rețină persoana, dacă există o bănuială rezonabilă privind săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani dacă martorul ocular, inclusiv victima, indică direct că anume această persoană a săvârșit infracțiunea. În cazul din speță pedeapsă este cu închisoare de până la 2 ani și victima indica direct asupra lui Morgun Nicolai că anume el a comis infracțiunea și anterior pentru aceeași faptă acesta a fost liberat de la răspundere penată cu tragerea la răspundere contravențională, deci corectarea acestuia nu s-a realizat și ținând cont de acțiunile violente ale acestuia și ca acesta ar putea iarăși să săvârșească alte infracțiuni, procurorul Dadu Mihail dispunea de temeuri legale pentru reținerea persoanei, fapt prevăzut imperativ în prevederile art. 176 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală;

- au fost ignorate faptele constatate la urmărirea penală și în instanța de judecată și anume că Dadu Mihail a extorcat banii în perioada lunilor noiembrie 2011 - decembrie 2011 (adică până la înaintarea acuzării și aplicării măsurii preventive față de Morgun Nicolai) motivul extorcării fiind nereținerea acestuia în temeiul art. 166 Cod de procedură penală pe un termen de 72 de ore, precum și pentru a nu înainta în instanța de judecată un demers privind aplicarea arestului preventiv. Deci, acțiunile infracționale ale inculpatului Dadu Mihail au început în luna noiembrie 2011 și doar după acceptarea de către Nicolai Morgun de a-i oferi mijloacele bănești extorcate, la 14.12.2011 Dadu Mihail a aplicat față de acesta măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea, motiv pentru care în perioada 20 - 30 decembrie 2011 personal a primit doar o parte din banii extorcați și anume 1500 USD;

- întocmirea rechizitoriului în cauza penală nr. 2011380398 de acuzare a lui Morgun Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin. (1) Cod penal la data de 18.01.2012, însă expedierea cauzei penale în Judecătoria Florești pentru examinare în fond tocmai la 09.02.2012, încă odată ne permite de a trage concluzia că comportamentul învinuitului a fost unul corupt;

- ce ține de episodul Musteațe Ion, instanța de apel a considerat incorectă calificarea de către acuzare a acțiunilor lui Dadu Mihail conform art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, calificare care nu corespunde situației de fapt, de drept și nu s-a confirmat la judecarea cazului;

- instanța de apel a considerat incorectă și calificarea acțiunilor lui Dadu Mihail conform art. 324 alin. (4) Cod penal de instanța de fond și în final, după examinarea în fond a cazului, a culminat cu o soluție de încadrare a acțiunilor lui Dadu Mihail conform art. 315 Cod Contravențional, concluzionând că nu s-a determinat și constatat juridic just corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile și semnele componenței de infracțiune prevăzute de norma penală. S-a făcut o aluzie la faptul, că acțiunile întreprinse de Dadu Mihail conform învinuirii, nu intră în atribuțiile lui de serviciu, astfel, fiind posibilă încadrarea acțiunilor conform normelor Codului Contravențional.

- toate probele administrate pe episodul cu Musteațe Ion coroborează între ele și confirmă cu certitudine că pretinderea banilor a avut loc anterior emiterii ordonanței de încetare a urmăririi penale, iar alegațiile lui Dadu Mihail referitor la presupusa provocare, sunt nefondate și lipsite de probe, fiind inexplicabilă și poziția inculpatului referitoare la versiunile considerate ca fiind veridice și anume: versiunea de bază înaintată de Dadu Mihail era că nu a săvârșit infracțiunea de care este acuzat. În același timp, Dadu Mihail miza pe existența unei presupuse provocări din partea organelor de drept la comiterea acestei infracțiuni care, potrivit lui nu a comis-o. Suspiciunea de comitere a infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal a apărut anterior transmiterii mijloacelor bănești inculpatului Dadu Mihail, bănuiala rezonabilă fiind fundamentată pe actul de sesizare depus de martorul Musteațe Ion care indica direct asupra comiterii unei infracțiuni. Musteațe Ion nu a avut calitatea de investigator sub acoperire în cadrul prezentului proces penal. Au existat temeuri de a presupune rezonabil că infracțiunea săvârșită de procurorul Dadu Mihail, în alternativa laturii obiective exprimate prin pretinderea banilor este consumată, fapt ce impune concluzia că această infracțiune a fost comisă fără concursul organelor de drept;

- probele acumulate și administrate atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești au confirmat existența tuturor semnelor obligatorii ale componențelor infracțiunilor incriminate, demonstrând că prin acțiunile sale intenționate Dadu Mihail a atentat la relațiile ce țin de buna organizare și desfășurare a activității autorității publice, precum și la relațiile ce țin de încrederea societății în organele autorității publice. Dadu Mihail prin intenție directă a realizat latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă

conștientizând că prin primirea banilor ce nu i se cuvin de la Morgun Nicolai și Musteațe Ion comite infracțiunea de corupere pasivă.

6.2. Inculpatul Dadu Mihail, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri de achitare pe episodul cu Musteațe Ion.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- instanța de apel a pus la baza deciziei numai probele care sunt în defavoarea inculpatului cărora le-a dat o apreciere prestabilită, iar probelor care dovedesc nevinovăția inculpatului nu le-a dat nici o apreciere și a indicat că sunt făcute în scopul de a exonera inculpatul de la răspundere penală, prin ce instanța de apel în mod tendențios având o poziție de învinuire la emiterea hotărârii nu a apreciat probele în urma examinării lor în ansamblu sub toate aspectele și în mod obiectiv, dar selectiv a pus la baza hotărârii acele declarații pe care le-a dorit, fiind din start predispuși la emiterea hotărârii în defavoarea inculpatului;

- infracțiunea de corupere pasivă poate exista atunci când îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii sau grăbirea îndeplinirii acțiunii pentru care coruptul pretinde, acceptă, primește, extorca remunerația ilicită face parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia sau este contrară atribuțiilor de serviciu. Prin urmare procurorul Dadu Mihail a adoptat și semnat ordonanța de încetare urmăririi penale la 13.12.2013, astfel la data de 13.12.2013 Dadu Mihail a examinat în totalitate cazul penal și a îndeplinit acțiunile în exercitarea funcțiilor sale de serviciu;

- martorul Musteațe Ion a relatat că asupra lui a fost aplicată presiunea psihologică la urmărirea penală, din acest motiv el nu s-a prezentat în ședința instanței de fond;

- urmărirea penală în privința lui Musteațe Ion a fost reluată la 13.12.2013 și încetată în aceeași zi pe motivul împăcării părților. Despre necesitatea încetării urmăririi penale Musteațe Ion deja cunoștea, faptul dat a fost confirmat și de avocatul Munteanu Ion;

- personal Dadu Mihail nu l-a căutat sub nici o formă pe Musteațe Ion pentru a-l chema sau a-i impune careva cerințe, interdicții, dimpotrivă el îl telefona, iar din 09.01.2014 deja sub controlul CNA;

- monitorizarea/documentarea flagrantului reprezintă o formă specifică de investigație, care presupune, fără careva rezerve, doar acțiuni de fixare pasivă a persoanelor implicate în comiterea unei fapte prejudiciabile - în actul de corupție. Doar în aceste condiții activitatea specială nu este incompatibilă cu dreptul la un proces echitabil, cu jurisprudența CtEDO. Atunci când, autoritățile statului l-au determinat pe Musteațe Ion la săvârșirea infracțiunii de dare de mită - art. 325 Cod penal, nu poate fi vorba de „flagrant”, dar de „provocare”. În acest sens, măsurile speciale de investigație au avut menirea să documenteze comportamentul simulat de autoritățile statului, dar nu acțiunile inculpatului;

- la dosar nu există nici o probă care ar dovedi că inculpatul Dadu Mihail a pretins, acceptat și a primit suma de 2000 lei, iar datorită caracterului evident al acțiunilor de provocare din partea autorităților statului, conform constatărilor cu valoare de principiu, expuse la & 38 din Hotărârea în cauza Sandu c. Moldovei; & 60 din cauza Romanauskas c. Lituaniei din dosar urmează a fi excluse toate probele acuzării, ori, acestea nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare;

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul aflării ilegale în arest a lui Dadu Mihail. Astfel, la 15.01.2014 ora 18.25 a fost reținut fiindu-i întocmit un proces-verbal de reținere. Conform Deciziei(dispozitiv) Curții de Apel Chișinău din 10.02.2014 a fost admis recursul procurorului, casată încheierea Judecătorie Buiucani din 28.01.2014, admis demersul procurorului și prelungit termenul de arest preventiv pe 30 zile, calculând acest termen din momentul reținerii cu includerea lui în arest la domiciliu. Ținând cont de conținutul deciziei respective termenul ținării în arest expirase la 14.02.2014 ora 18.25, deoarece în privința lui nu a fost întocmit un alt proces-verbal, cele 30 zile urmau a fi calculate din data 15.01.2014.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 aprilie 2016 au fost admise recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Costăș Valentina și inculpatul Dadu Mihail, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea deciziei instanța de recurs a reținut că, prin sentință, Dadu Mihail pe episodul Morgun N. a fost achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, iar instanța de apel în partea descriptivă a deciziei invocă: " *...Cu referire la capătul de acuzare și apelul depus de procuror, Colegiul penal consideră că apelul este nefondat la acest capitol. Inculpatul n-a contestat acest capăt de acuzare, fiind de acord cu sentința de achitare. Pe acest capăt de acuzare instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată.....*".

Totodată instanța de apel a ajuns la concluzia, că necesită a fi achitat Dadu Mihail de la învinuirea în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pentru pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la Morgun Nicolai, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3), 275 pct. 3) Cod de procedură penală, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, susținând în așa mod concluzia instanței de fond în această privință.

A menționat instanța de recurs că, potrivit dispozitivului deciziei, apelul procurorului s-a respins ca fiind nefondat, apelul inculpatului Dadu Mihail a fost admis, inclusiv din alte motive, casată sentința, rejudecată cauză, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

„Se achită Dadu Mihail de la învinuirea în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pentru pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la Morgun Nicolae, în temeiul art. 390

alin. (1) pct. 3), 275 pct. 3) Cod de procedură penală, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii...”

Prin urmare, instanța de apel ajungând la concluzia corectitudinii soluției primei instanțe pe acest episod, urma să mențină dispozițiile instanței de fond fără modificări, fără să adopte o soluție nouă. Astfel, atât motivarea deciziei, cât și dispozitivul acesteia sunt contradictorii, or, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar, eroare ce face imposibilă menținerea deciziei atacate și care nu poate fi corectată în instanța de recurs.

A mai reținut instanța de recurs că, instanța de apel a încetat procesul penal în privința lui Dadu Mihail, învinuit în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pentru pretinderea, acceptarea și primirea a sumei de 2000 lei de la Musteațe Ion, în temeiul art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală pe motiv, că fapta acestuia constituie o contravenție, recalificând acțiunile acestuia în baza art. 315 Cod contravențional - primirea (luarea) în exercițiul funcției de recompensă nelegitimă sau de folos material, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, însă fără a constata fapta contravențională și doar indică că probele administrate pas cu pas de procuror și cercetate în instanță creează o situație clară a evenimentelor care s-au desfășurat și confirmă fără nici un dubiu, că Dadu Mihail a pretins, acceptat și primit suma de 2000 lei și a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta pentru facilitarea contravenției.

Instanța de apel a conchis că s-a demonstrat cu certitudine, că Dadu Mihail a acționat în interesul său și în detrimentul imaginii pozitive a organelor de procuratură pe care le reprezenta, precum și a interesului public, având scop de profit și obținând ca rezultat o remunerație ilegală.

Prin urmare, instanța de recurs a considerat că se remarcă o încălcarea de către instanța de apel a prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, care stipulează că partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, or, conform art. 419 Cod de procedură penală rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Tot la acest capitol, instanța de recurs a mai menționat că conform prevederilor art. 324 Cod penal, în varianta tip, prevăzută la alin. (1) a acestui articol, latura obiectivă a acestei infracțiuni se manifestă prin trei acțiuni alternative - pretinderea, acceptarea sau primirea, astfel elementul material al infracțiunii de corupere pasivă este realizat din momentul săvârșirii în mod separat a unei singure acțiuni din cele trei menționate. Totodată se reține că infracțiunea de corupere pasivă are un caracter formal și se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către persoană publică de bunuri, servicii, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia

sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, nefiind condiționată de faptul dacă acțiunea de pretindere este urmată sau nu de acțiunea de acceptare sau de primire a bunurilor sau serviciilor, precum și dacă fiecare din aceste acțiuni au loc individual, în lipsa celorlalte două alternative. La fel, se reține că în varianta agravată, prevăzută la art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, incriminată inculpatului conform rechizitoriului, această infracțiune la fel este una formală și se consideră consumată din momentul pretinderii în întregime a remunerației ilicite.

Instanța de apel pe episodul Musteațe Ion, reîncadrând acțiunile inculpatului Dadu Mihail în baza art. 315 Cod Contravențional - primirea (luarea) în exercițiul funcțiunii de recompensă nelegitimă sau de folos material, însă își motivează decizia, invocând elementele laturii obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, care se realizează prin trei acțiuni alternative de pretindere, primire și acceptare și, totodată, nu stabilește fapta inculpatului, adică ce acțiuni a săvârșit inculpatul, care instanța de apel le-a considerat drept contravenție, menționând că apelul procurorului la acest capăt de acuzare este întemeiat sub aspectul de fapt, dar nu și calificării infracțiunii, respingând acest apel.

De asemenea, instanța de apel reîncadrând acțiunile inculpatului în contravenție motivează că: *„la primirea banilor n-a fost realizat scopul de a îndeplini ... etc. acțiuni în exercitarea funcției sale, așa cum asemenea acțiuni la momentul primirii banilor erau deja executate, de aceea se exclude infracțiunea prevăzută la art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.”*, în același timp menționează că: *”Examinând probele în ansamblu se conchide cert, că n-a existat nici o provocare. Ultima convorbire dintre Musteațe Ion și Dadu Mihail confirmă prezența semnelor contravenției, ultimul expunându-se în mod clar că favoarea nu-i gratis, iar mai apoi indicându-i și locul unde să pună banii.*

Esența acestei convorbiri în coroborare cu materialul probant indică la intenția lui Dadu Mihail de a primi totuși bani de la Musteațe Ion, chiar de și-a încheiat demult obligațiunile pe caz.”

Astfel, instanța de recurs a specificat că, în aceeași ordine de idei este alogică și contradictorie și fraza invocată în decizie din care rezultă că inițial probele dovedesc elementele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, ulterior fapta este calificată ca contravenție și anume: *„Declarațiile declarantului Musteațe Ion, a martorilor, examinarea comunicărilor telefonice și comunicărilor interceptate creează o imagine clară, că Dadu Mihail a pretins, apoi a acceptat și primit banii în sumă de 2000 lei, fiind justă stabilită fapta, doar că calificarea a fost greșit făcută de procuror și eronat modificată de instanța de fond.*

Inculpatul în apelul său a descris interpretarea științifică și legală a noțiunilor de pretindere, acceptare și primire, dar fără a supune unei analize ample probelor administrate pe caz, care demonstrează contrariul celor afirmate de acesta.

Cumulul de probe administrate de procuror și studiate de instanța de judecată confirmă cu certitudine prezența elementelor contravenției.”

Totodată, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel casând total sentința instanței de fond, a rejudecat cauza potrivit modului stabilit pentru prima instanță, a audiat participanții la proces și a cercetat suplimentar probele administrate, însă în decizie contrar prevederilor art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală nu a descris probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, or, ele au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel însă nu au fost reflectate în decizia acesteia.

Astfel, conform textului deciziei, instanța de apel nu a descris declarațiile inculpatului, a martorilor, nu face o apreciere și asupra unui șir de probe cercetate în ședința de judecată din 23.12.2015, care au fost consemnate în procesul-verbal (f. d. 45-verso, Vol. IV).

Or, potrivit apelului declarat de către procuror se face referire la:

- *”declarațiile martorilor Tatiana Musteațe, Ruslan Trinchineț și Feodora Ursu, date în cadrul urmăririi penale, probe care în ansamblu coroborează între ele;*

- *declarațiile martorului Musteațe Ion, făcute la 04.02.2014 în prezența avocatului Moraru Adrian în cadrul confruntării cu învinuitul Dadu Mihail, declarații ce urmează a fi apreciate critic, deoarece au fost făcute urmare a determinării acestuia de către Ciobanu Ion care este cumătru cu inculpatul Dadu Mihail, în scopul favorizării intereselor acestuia și în special pentru a evita răspunderea penală pentru fapta comisă.*

La baza acestor concluzii rezonabile este analiza operațională privind legăturile telefonice efectuate între Mihail Dadu, Ion Musteațe, Ion Ciobanu și avocatul Adrian Moraru (f.d.69-74,v.II).

Din informația menționată relevă incontestabil că la 31.01.2014 Ion Ciobanu a comunicat telefonic cu învinuitul Mihail Dadu, iar la 03.02.2014 în diferite perioade de timp a discutat și cu martorul Ion Musteațe.

Ulterior pe parcursul zilei de 04.02.2014 (până la începerea confruntării între martorul Ion Musteațe și învinuitul Mihail Dadu), Ion Ciobanu a comunicat telefonic cu martorul Ion Musteațe și cu avocatul acestuia Adrian Moraru. În continuare, la orele 18.16, după terminarea confruntării efectuate între martorul Ion Musteațe și învinuitul Mihail Dadu care potrivit procesului-verbal din 04.02.2014 s-a terminat la orele 16.25, Ion Musteațe l-a apelat pe Ion Ciobanu și au discutat 51 de secunde. Discuții telefonice între aceștia fiind și pe parcursul zilei de 05.02.2014.”

Astfel, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel în nici un fel nu s-a expus asupra acestor probe în decizie, or, declarativ s-a referit asupra declarațiile martorilor Tatiana Musteațe, Ruslan Trinchineț, fără a le descrie și a le aprecia conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală repetat se contrazice și pripit invocând că: *” ... analiza în ansamblu a declarațiilor acestora date în cadrul urmăririi penale și judecării cazului, prin coroborarea lor și cu alte*

probe, care confirmă aspecte importante ale cazului de remunerație ilicită cu folosirea situației de serviciu și nicidecum nu atrag nulitate”.

În același timp, concluzia instanței de apel asupra apelului declarat de procuror, precum că „referitor la capătul de acuzare pretinderea, acceptarea și primirea sumei de 2000 lei de la Musteațe Ion este întemeiat doar sub aspectul de faptă, dar nu și a calificării ca infracțiune, fapta din urmă indicând la prezența componenței de contravenție, iar referitor la capătul de acuzare pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la Morgun Nicolae este neîntemeiat reieșind din circumstanțele de fapt și de drept expuse mai sus. În concluzie, ținând cont de motivarea expusă mai sus, apelul procurorului urmează a fi respins.”, este o concluzie de ordin general, fără a se expune concret care din probele prezentate de acuzare se resping și din ce motive se resping, așa cum se stipulează în art. 394 alin. (1) pct. 2) și alin. (3) pct.2) Cod de procedură penală.

A mai menționat instanța de recurs că, instanța de apel adoptând o hotărâre de încetare pe un episod și una de achitare pe alt episod, în decizie inutil face referire la personalitatea inculpatului și la circumstanțele cauzei, condiție valabilă în cazul stabilirii pedepsei.

Generalizând cele menționate la acest capitol, instanța de recurs a reținut, că modalitatea de motivare a soluției în cauză este una contradictorie, fără verificarea suplimentară și clară a probelor, fără elucidarea divergențelor depistate în declarațiile martorilor date la orice etapă a procesului și denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție care conține erori de drept, deoarece o motivare a soluției trebuie să rezulte și dintr-o administrare legală a probelor, în special atunci când se pronunță o nouă hotărâre, după regulile pentru judecarea în primă instanță.

9. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2017 a fost admis apelul procurorului din alte motive decât cele invocate, a fost admis și apelul inculpatului, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În baza art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală Dadu Mihail a fost achitat pe art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, în cazul lui Morgun Nicolai, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală Dadu Mihail a fost achitat pe art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, în cazul lui Musteațe Ion, din lipsa elementelor infracțiunii.

10. În motivarea deciziei instanța de apel a reținut că, contrar prevederilor art. 8, 389 Cod de procedură penală, sentința nu a fost bazată pe probe veridice, care au fost prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei, instanța acceptând și preluând concluziile organului de urmărire penală cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal pe episodul lui Musteațe Ion, precum și eronat a reținut ca motiv de achitare a inculpatului pe art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal pe episodul lui Morgun Nicolai, lipsa elementelor infracțiunii.

Instanța de apel a menționat că, în ședința instanței de apel au fost cercetate probele scrise prezente la materialele cauzei:

- procesul-verbal de primire a plângerii de la cet. Musteațe Ion din data de 09.01.2014 în care ultimul denunță asupra acțiunilor ilegale de pretindere de către Dadu Mihail a banilor în sumă de 2000 lei pentru încetarea urmăririi penale pe cauza penală în privința lui (v. 1, f.d.5);

- procesul-verbal de ridicare din 16.01.2014 a mijloacelor tehnice de înregistrare DVD de model Titanum cu nr. inventariere 1264 cu fișierele care conțin înregistrările audio și video și stenogramele discuției avută loc la 15.01.2014 între Musteațe Ion și Dadu Mihail;

- conținutul procesului-verbal din 15.01.2014 privind efectuarea percheziției în biroul de serviciu al procurorului Dadu Mihail, conform împrejurărilor reținute în acest proces-verbal pe masa de birou al acestuia într-o agendă de culoare azurie s-au depistat și ridicat 10 bancnote cu nominalul a câte 200 lei, seria și numărul cărora coincide integral cu cele reflectate în procesul-verbal de examinare a mijloacelor bănești din aceeași dată, transmise lui Musteațe Ion;

- concluzia raportului de expertiză nr. 34 din 23.01.2014, conform căruia cele 10 bancnote cu nominalul a câte 200 lei depistate în agenda din biroul de serviciu al procurorului Dadu Mihail au fost confecționate la întreprinderea specializată pentru confecționarea banilor și hârtiilor de valoare;

- fila de hârtie recunoscută în calitate de corp delict pe cauza penală pe care Dadu Mihail personal a indicat numele, prenumele și numărul său de telefon mobil și transmisă lui Musteațe Ion, de la care a fost ridicată;

- prin circumstanțele indicate în procesul-verbal din 21.01.2014 de examinare a materialelor cauzei penale cu nr. 2012380300 reiese că cauza dată a fost pornită la 05.09.2012 la cererea cet. Crețu Eugenia în privința lui Musteațe Ion conform art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal. La 13.12.2013 urmărirea penală pe cauza dată a fost reluată și în aceeași zi în prezența avocatului V. Munteanu procurorul Dadu Mihail i-a adus la cunoștință lui Musteațe Ion învinuirea, audiindu-l în calitate de învinuit. Tot atunci, examinând cererea cet. Crețu Eugenia de încetare a urmăririi penale pe motivul împăcării părților, procurorul Dadu Mihail a emis ordonanța de încetare a urmăririi penale;

- ordonanța emisă cu data de 13.12.2013 și semnată de procurorul Dadu Mihail privind încetarea urmăririi penale pe cauza cu nr. 2012380300 pornită în privința lui Musteațe Ion conform art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, autenticată cu ștampila cu blazon al Procuraturii raionului Florești și care a fost ridicată de la Musteațe Ion la 25.03.2014 (vol.1, f.d.79-83);

- procesul-verbal din 08.04.2014 de examinare a informației convorbirilor telefonice de către Dadu Mihail de la nr. 069277355.

Astfel, instanța de apel a statuat că, analizând probele cercetate, după evaluarea integrală a lor, a ajuns la concluzia, că există dubii rezonabile în ceea ce privește, că infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal pe

episodul lui Morgun Nicolai a fost comisă de inculpatul Dadu Mihail, respectiv acțiuni ce i s-au reținut de către organul de urmărire penală.

Prin urmare, instanța de fond, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, n-a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și n-a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Concluzia organului de urmărire penală privind constatarea vinovăției lui Dadu Mihail în săvârșirea infracțiunii imputate, nu se racordă la probele, anexate la dosarul penal în cauză. Cu referire la capătul dat de acuzare și apelul depus de procuror, instanța de apel a considerat, că apelul privind recunoașterea vinovăției inculpatului și cerința de condamnare a lui este neîntemeiată și urmează a fi respinsă. Totodată, instanța de apel a considerat necesar a admite apelul procurorului din alte motive decât cele invocate, și anume pentru a schimba temeiul de achitare a inculpatului.

Din materialele cauzei rezultă, că Morgun Nicolai la data de 24.12.2013 s-a adresat Procuraturii Generale prin intermediul telefonului de încredere, invocând faptul extorcării și transmiterii lui Dadu Mihail a sumei de 1500 dolari SUA, iar la 23.01.2012 a semnat și un proces-verbal de depunere a plângerii.

Învinuirea lui Dadu Mihail în acest capăt de acuzare se întemeiază în mod exclusiv doar pe declarațiile lui Morgun Nicolai.

Alte probe, care ar confirma faptul de pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la Morgun Nicolai de către Dadu Mihail lipsesc.

Nici materialele cauzei și nici rechizitoriul întocmit de procuror nu conțin probe, care ar putea întemeia învinuirea și vinovăția inculpatului în acest sens.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Morgun Nicolai, care nu pot fi acceptate din punct de vedere a veridicității și concludenței. Declarațiile date nu conțin date certe despre evenimentele pretins comise de către inculpat. Martorul nu știe timpul în care a fost comisă pretinsa infracțiune, acesta nu a expus amănunte credibile despre aceste evenimente, cu atât mai mult, că martorul are o atitudine ostilă față de inculpat, care i-a intentat mai multe cauze penale.

Martorul Schibin S. în declarațiile sale date la urmărirea penală și în instanța de judecată nu indică nici un fapt, care ar menține învinuirea înaintată lui Dadu Mihail și ar confirma vinovăția acestuia.

Procesul-verbal de examinare a cauzei penale din 04.03.2014 și 27.03.2014 confirmă doar faptul, că procurorul a examinat cauza penală nr.2011380398 și a extras copii, pe care le-a anexat la dosar.

Procesul-verbal de examinare a cauzei penale din 27.03.2014 confirmă doar faptul, că procurorul a examinat cauza penală nr.2011380309 și a extras copii, pe care le-a anexat la dosar.

Copiile anexate confirmă acțiunile care au fost efectuate în interiorul acelor cauze penale, și anume, că la 04.11.2011 în privința lui Morgun Nicolai a fost pornită urmărirea penală nr. 2011380398 în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal,

fiind confirmată de procurorul Dadu Mihail, că pe cazul dat a fost efectuată urmărirea penală care s-a încheiat la 18.01.2012 cu întocmirea rechizitoriului, care a fost înmănat învinutului Morgun Nicolai, că pe data de 09.02.2012 cauza penală nr.2011380398 a fost transmisă în Judecătoria Florești, că prin sentința Judecătoria Florești din 22.12.2013 Morgun Nicolai a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1), 201¹ alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal pe motiv că n-a constatat existența faptei infracțiunii și că împotriva acestei sentințe la 05.11.2013 a declarat apel procurorul Dadu Mihail, dar nicidecum nu demonstrează fapta de corupere pasivă incriminată inculpatului.

A mai specificat instanța de apel că, Morgun Nicolai s-a adresat procuraturii doar după ce Dadu Mihail a declarat la 05.11.2013 apel împotriva sentinței judecătoria Florești din 22.10.2013, prin care acesta a fost achitat.

Astfel, studiind materialele cauzei, apelurile procurorului și inculpatului, prevederile legale în acest sens, instanța de apel a ajuns la concluzia, că Dadu Mihail urmează a fi achitat de sub învinuirea în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, adică pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la Morgun Nicolai, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1), art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Referitor la capătul de acuzare privind pretinderea, acceptarea și primirea sumei de 2000 lei de la Musteațe Ion, instanța de apel a reținut că, în speță se constată erori de drept, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea constatării inexistenței instigării inculpatului la săvârșirea infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel menționat că, argumentele invocate de către inculpat și-au găsit confirmare și se atestă că, instanța inferioară nu a constatat și nu a apreciat circumstanțele de fapt și de drept referitoare la infracțiunea incriminată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și de drept material, în coraport cu prevederile art. 6 din Convenție și jurisprudența CtEDO, în cauzele (*Pareniuc vs. Moldova* din 01 iulie 2014, *Teixeira de Castro vs Portugalia* din 09 iunie 1998, *Ramanauskas contra Lituaniei* din 05 februarie 2008, *Khudobin c. Rusiei* din 26 octombrie 2010 și *Sandu c. Moldovei* din 11 februarie 2014) și pct. 25.4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”.

Generalizând asupra jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturilor Omului (hotărârea *Teixeira de Castro contra Portugaliai*, din 09 iunie 1998, hotărârea *Ramanauskas contra Lituaniei*, din 05 februarie 2008, hotărârea *Khudobin contra Rusiei*, din 26 octombrie 2010 și hotărârea *Sandu contra Moldovei*, din 11 februarie 2014 etc.), instanța de apel a menționat, că se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;

- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție a agenților statului, care nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni;

- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

Astfel, instanța de apel a indicat că, în speța dată sunt întrunite toate aceste trei condiții pentru a fi recunoscută instigarea și provocarea infracțiunii.

Instanța de apel a reținut, că inculpatul a fost condamnat în temeiul probelor obținute în cadrul activității speciale de investigații din 15.01.2014, atunci când Musteațe Ion, fiind echipat de organul de urmărire penală cu dispozitive speciale de înregistrare a convorbirii și cu banii – 2000 lei marcați, i-a transmis bani lui Dadu Mihail, banii fiind puși la dispoziție de organul de urmărire penală.

Din probele aduse de acuzare nu reiese că până la 09.01.2014 – 15.01.2014, organul de urmărire penală ar fi dispus de vreo probă - informație obiectivă precum că, Dadu Mihail a fost implicat anterior în acțiuni de corupție.

În plângerea sa din 09.01.2014 depusă la Procuratura Anticorupție (f. d. 5, vol. I) Musteațe Ion a susținut, că inculpatul a pretins de la el o anumită sumă de bani. Însă, stenograma convorbirilor dintre ei (f. d. 25, vol. I), în cadrul operațiunii sub acoperire, indică contrariul, anume Musteațe Ion a fost persoana care insistent l-a instigat pe inculpat să primească banii, i-a comunicat că a adus banii și totul este normal, la ce ultimul nu a oferit nici un răspuns clar de acceptare a cărorva sume de bani, reieșind din probele administrate.

Aceasta, în opinia instanței apel, demonstrează clar că inculpatul a fost supus unei acțiuni de convingere, instigare și provocare flagrantă de a se implica în activitatea infracțională de care a fost condamnat, în lipsa vreunui indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această instigare și provocare.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că probele ce au stat la baza condamnării lui Dadu Mihail de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, sunt lovite de nulitate, deoarece până la momentul provocării și implicării colaboratorilor CNA, prin intermediul lui Musteațe Ion, nu au existat suspiciuni obiective confirmate prin probe, că Dadu Mihail ar fi fost implicat în acțiuni de corupție.

Ca urmare, probele administrate la caz începând cu data de 09.01.2014, în conformitate cu art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, nu pot fi admise ca probe, acestea fiind obținute prin instigarea insistentă și provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii și prin urmare se exclud din dosar și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

La acest capitol, reieșind din cele menționate, instanța de apel a constatat că partea apărării începând de la faza judecării în prima instanță (f. d. 159 - 163, vol. III), mai apoi în cererea de apel (f. d. 210 - 220, vol. III) și de recurs ordinar (f. d. 94 - 103, vol. III), a susținut că inculpatul a fost victima unei provocări, iar în această situație ținea de obligația acuzării de a demonstra faptul că nu a existat nici o provocare. În absența unor asemenea dovezi, era de obligația primei instanțe să examineze circumstanțele cauzei și să întreprindă acțiunile necesare pentru stabilirea adevărului și existenței sau nu a actului de instigare și provocare. Astfel, instanța nu și-a motivat soluția prin prisma argumentelor părții apărării privind instigarea și provocarea inculpatului, fără a ține cont de jurisprudența CtEDO.

În opinia instanței de apel faptul provocării, facilitării și încurajării persoanei la săvârșirea infracțiunii în speță dată, rezultă din următoarele probe:

- declarațiile martorului Musteațe Ion; Trinchineț Ruslan; Hominschi Tatiana; Despert Zinaida.

În ședința instanței de apel au fost cercetate probele scrise prezente la materialele cauzei:

- procesul-verbal din 16.01.2014, privind consemnarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații efectuate cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice de înregistrare, precum și rezultatele obținute și înregistrate pe DVD-R de model „Titanum” cu nr. de inventariere 1264, pe care se conțin fișierele cu denumirea „2014-01-15 14-00-44T”, „2014-1-15 14-0-58T” și „file_5_(2014_01_15-14_00-43)_T” care conțin în sine înregistrările audio și video propriu-zise și stenogramele discuției (f.d.24, vol. I);

- stenograma comunicărilor audio interceptate care au fost purtate de către Musteațe Ion și Dadu Mihail la 15.01.2014 (f.d.25, vol. I).

Analizând aceste probe, instanța de apel a constatat, că în conținutul convorbirilor din stenograma anexată la dosar și declarațiile martorilor expuse supra sunt contradicții esențiale și nu se conține în stenogramă careva date precum că Dadu Mihail ar fi cerut, cu atât mai mult extorcat suma de bani de la Musteațe Ion, adică a comis latura obiectivă a infracțiunii, fapt ce afectează grav credibilitatea acestor martori.

La fel, din conținutul stenogramei convorbirilor (f. d. 25, vol. I) nu rezultă clar cu ce a fost de acord Dadu Mihail, când Musteațe Ion a menționat că iată a adus, tot normal, ori în stenogramă după cuvintele: „Eu iaca am adus tot normal...”, inculpatul răspunde: „cu tine or...”, aceste puncte provoacă bănuieli, la fel din stenogramă nu rezultă că inculpatul a fost de acord ca suma de 2000 lei să-i fie transmisă pentru a-i elibera lui Musteațe Ion ordonanța de încetare a urmăririi penale.

Din stenogramă se atestă că nu este clar pentru ce Musteațe Ion a dat banii și nu există careva date concrete ce ar indica la încercarea inculpatului de a pretinde, accepta, primi și extorca bani de la Musteațe Ion.

Totodată, Colegiul penal invocă că chiar dacă în înregistrarea video se vede cum inculpatul arată lui Musteațe Ion unde să pună banii, această probă nu

poate fi admisibilă în speța dată, fiindcă banii – 2000 lei, au fost oferți și marcați de CNA (f. d. 36, vol. I), adică organul de urmărire penală a depășit gradul de cercetare pasivă a unei activități infracționale oferind banii – 2000 lei, iar din conținutul acestor înregistrări, se observă cum Musteațe Ion din proprie inițiativă instigă inculpatul, scoate banii, îi numără și într-un interval de câteva minute când inculpatul nu se afla în birou a pus banii în agendă, astfel instigând-l pe inculpat, discutând între timp cu inculpatul modul de lecuire și medicamente pentru soția lui Musteațe Ion, prin ce se confirmă atitudinea evidentă de provocare a acesteia, or, din stenograme rezultă că inculpatul nu a întreprins acțiuni active și nu a cerut nicicând să fie înmânate careva sume de bani de către Musteațe Ion, pentru careva acțiuni.

Cu referire la credibilitatea declarațiilor denunțătorului, martorului Musteațe Ion, descrise deja, s-a statuat că nu se confirmă declarațiile martorului Musteațe Ion referitor la faptul, precum că, Dadu Mihail a pretins de la el suma de 2000 lei, fiindcă acestea se combat prin conținutul convorbirilor din stenograma anexată la dosar din care rezultă, că inculpatul nu a cerut nicicând suma invocată de martor ca pretinsă a fi extorcată. Instanța de apel a invocat că aceste contradicții esențiale în declarațiile lui Musteațe Ion, inclusiv în coraport cu alte probe pun la dubiu rezonabil credibilitatea denunțătorului și declarațiile acestuia, care nu pot fi apreciate ca o probă veridică și pertinentă, la fel nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, or, dubiile în privința acestora nu pot fi înlăturate și conform prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, acestea se interpretează în favoarea inculpatului.

Instanța de apel a mai remarcat și faptul, că martorul Musteațe Ion este martorul denunțător decisiv în speța dată, adică persoana, care a declarat despre săvârșirea pretinsei infracțiuni, și respectiv în acest sens, Musteațe Ion rămâne la propriu cu calitatea de persoană interesată în finalul cauzei și în atare circumstanțe numai declarațiile sale nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare ca probă de vinovăție în lipsa altor probe.

În baza celor expuse supra, instanța de apel a constatat cert că acțiunile lui Musteațe Ion în privința inculpatului au avut efectul provocării, iar infracțiunea nu putea fi comisă fără intervenția provocatorului, pe episodul dat urmând a fi adoptată soluția de achitare a inculpatului, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, și anume nu a fost confirmată latura subiectivă – intenția, precum și latura obiectivă a infracțiunii, pretinderea, acceptarea și primirea banilor de către inculpat, în acest sens nefiind prezentate careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpatului.

11. Împotriva deciziei instanței de apel, la 10 noiembrie 2017, în termen, declară recurs ordinar procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel, la adoptarea deciziei de achitare, a făcut aprecieri a probelor care nu se racordă la valoarea acestora, a reținut inutilitatea unor probe, care întrunesc toate calitățile unei probe ce poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare, a făcut aluzii care nu se racordă la ansamblul probatoriu acumulat la cauză;

- nu este de acord cu constatarea făcută de către instanța de apel, deoarece comiterea infracțiunilor incriminate inculpatului se confirmă prin cumul de probe veridice, utile, concludente, care se află într-o coroborare reciprocă, administrate de către organul de urmărire penală.

12. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit recursului declarat, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căroră, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la judecarea recursului declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de către recurent, și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul lărgit relevă, că instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecând apelurile declarate, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra, expusă la pct. 9 al deciziei prezente, și pe larg motivată în pct. 10.

La fel, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept și motivele adoptării soluției.

Deși recurentul invocă ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului ordinar declarat, Colegiul lărgit constată, că în acesta de către recurent nu se argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel, dar se face referire la procedura de apreciere a probelor și dezacordul cu modalitatea de apreciere a acestora înfăptuită de către instanța de apel, invocându-se că acestea dovedesc faptul, că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele componente infracțiunilor incriminate.

Colegiul lărgit reține, că, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate de către instanțele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea inculpatului Dadu Mihail învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, în cazul lui Morgun Nicolai din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar în cazul lui Musteațe Ion, din lipsa elementelor infracțiunii.

Instanța de recurs mai menționează, că potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, iar în acest sens se atestă, că recursul procurorului nu conține invocarea unor argumente critice cu referire la concluziile instanței de apel, prin care s-a constatat existența în speța dată a provocării inculpatului Dadu M. pe episodul Musteațe Ion, deși la baza achitării inculpatului au fost puse anume aceste concluzii ale instanței de apel.

Mai mult, instanța de recurs subliniază, că reieșind din practica judiciară constantă și jurisprudența CtEDO este obligația acuzării de a demonstra faptul că nu a existat nici o provocare, iar în speță se constată însăși lipsa cărorva invocări în recurs a netemeinicii concluziilor privind provocarea inculpatului Dadu M. pe episodul Musteațe Ion.

În aceste condiții, argumentele recurentului, prin care susține, că inculpatul Dadu Mihail a comis infracțiunile ce i se incriminează, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în apel și, căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă în prezenta decizie la pct. 10, soluție, pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare consideră că nu se mai impune.

Prin urmare, temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de apel privind achitarea inculpatului Dadu Mihail învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motivul că nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii în cazul lui Musteațe Ion, iar în cazul lui Morgun Nicolai, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, instanța de recurs nu a constatat, fiind solidară în acest sens cu concluziile instanțelor ierarhic inferioare.

Mai mult decât atât, Colegiul penal lărgit consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, prin urmare, invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din care recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

13. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Dadu Mihail XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **20 aprilie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe Dadu Mihail XXXXX.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 martie 2018, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe Dadu Mihail, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul procurorului urma a fi admis, Decizia Curții de Apel Bălți casată parțial pe episodul învinuirii inculpatului Dadu Mihail pentru faptul pretinderii, acceptării și primirii a 2000 lei de la Musteațe Ion, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

3. Pe episodul în care Dadu Mihail a fost achitat de învinuirea înaintată în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, la cererea lui Morgun Nicolae de pretindere prin extorcare a 3000 euro și primirea sumei de 1500 dolari SUA, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, consider soluția instanței de apel fondată. Or, din analiza probelor cercetate în acțiunile inculpatului nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Învinuirea adusă inculpatului pe acest capăt de învinuire se întemeiază doar pe declarațiile lui Morgun Nicolai. Alte probe, ce ar confirma faptul pretindere prin extorcare a 3000 euro și primirea sumei de 1500 dolari SUA, de la Morgun Nicolai de către Dadu Mihail lipsesc.

4. Totodată, pe episodul pretinderii, acceptării și primirii a 2000 lei de la Musteațe Ion, consider că recursul procurorului în această parte este întemeiat și urma a fi admis cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Consider că la caz sunt prezente temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.pct.6) CPP, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Or, instanța de apel nu și-a argumentat soluția, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și nu a dat apreciere tuturor probelor administrate pe parcursul judecării cauzei în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, sub toate aspectele, complet și obiectiv și anume:

- declarațiilor martorilor Musteațe Ion, Ruslan Trinchineț, Tatiana Homițchi (Musteațe), Feodora Ursu și Mariana Simonova,

-informației privind convorbirile telefonice, stenogramelor convorbirilor telefonice, conform cărora, abonatul Mihail Dadu a comunicat cu cet. Ion Musteațe, înainte de emiterea ordonanței de încetare a urmăririi penale împotriva lui Musteațe Ion,

ceea ce a fost confirmat prin declarațiile lui Ion Mustește și Tatiana Mustește și anume că primul a discutat telefonic cu procurorul Mihail Dadu, comunicându-i că la moment nu dispune de bani, convenind să se întâlnească când o să dispună de bani,

-filei de hârtie pe care procurorul Mihail Dadu, personal a scris numele, prenumele și numărul său de telefon mobil, fila transmisă lui Ion Mustește pentru a fi telefonat în scopul întâlnirii și transmiterii banilor în sumă de 2000 lei preținși pentru emiterea ordonanței de încetare a cauzei penale, probe care confirmă declarațiile lui Mustește Ion că a transmis lui Dadu Mihail suma de 2000 lei.

-cererii cet.Ion Mustește cu nr.1401MUIO000881 din 09.01.2014, din care relevă că cet.Ion Mustește a solicitat Direcției informații și statistică a Serviciului tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne eliberarea cazierului judiciar, însă în aceeași zi i-a fost refuzat pe motivul că este anunțat în căutare în cadrul cauzei penale pornite la cererea cet.Eugenia Crețu, fapt confirmat și de către martorul Feodora Ursu care i-a solicitat să prezinte un act cu soluția adoptată în acel dosar penal.

Astfel, instanța de apel în nici un fel nu s-a expus asupra acestor probe în decizie, pe unele nici nu le-a descris, iar declarațiile martorilor Mustește Ion, Ruslan Trinchineț, Tatiana Homițchi (Mustește), Feodora Ursu și Mariana Simonova, doar le-a descris întocmai cum au fost declarate în ședința instanței de apel, fără a le aprecia conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, (pag.25-28 a deciziei).

Instanța de apel și-a argumentat soluția, constatând la caz o provocare, bazându-se selectiv, pe unele probe cercetate în cadrul ședinței de apel, însă lăsând fără apreciere altele, care confirmă că pretinderea banilor de către inculpatul Dadu Mihail de la Mustește Ion a avut loc anterior emiterii ordonanței de încetare a urmăririi penale, concluzia instanței de apel fiind de ordin general, fără a se expune concret motivele de respingere a probelor indicate, așa cum se stipulează în art. 394 alin. (1) pct. 2) și alin. (3) pct.2) Cod de procedură penală.

Pentru aceste motive am propus soluția de admitere a recursului ordinar declarat, cu casarea parțială a deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 13.09.2017 pe cauza penală de învinuire a lui Dadu Mihail XXXXX în baza art.324 alin.(3) lit. a), pe capătul de acuzare pretinderea, acceptarea și primirea sumei de 2000 lei de la Mustește Ion, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În rest sunt de carord cu decizia adoptată.

Judecător

Cobzac Elena